

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 14294/16
Дана 19.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, Нада Балешевић и Јелена Искић, чланови већа, уз учешће саветника Весне Слијепчевић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Соња Поповић, адвокат из Новог Сада, Др Илије Ђурчића бр. 2-А, ради поништаја закључка тужене АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ, ПОДРУЧНЕ ЈЕДИНИЦЕ НОВИ САД, број 46-025365/2014 од 10.10.2016. године, у правној ствари враћање имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 19.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** закључак Агенције за реституцију, Подручне јединице Нови Сад, број 46-025365/2014 од 10.10.2016. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је, као неуредан, захтев тужиоца за враћање одузете имовине, односно обештећење заведен под бројем 46-025365/2014 поднет дана 27.02.2014. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 12.10.2016. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужени орган морао да га, као неуку странку, позове да допуни захтев. Указује на одредбу члана 42. став 4. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и сматра да га је тужени морао поучити шта значи законска формулација

из наведеног члана. Истиче да је тужени орган могао да одржи усмену расправу и позове тужиоца да се изјасни о поднетом захтеву. Додаје да га је тужени довео у неравноправан положај у односу на друге странке и ускратио му могућност да се чињенично стање у његовом предмету правилно утврди. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорени закључак поништи, предмет врати туженом на поновно одлучивање и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора.

Тужени орган је суду доставио списе предмета, али није доставио одговор на тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржане усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужилац 27.02.2014. године, на прописаном обрасцу, Агенцији за реституцију поднео захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење иза бившег власника Б.Б., који је заведен под бројем 46-025365/2014. Како тужилац уз предметни захтев није доставио акт о подржављењу имовине, нити је наведен назив, број и година службеног гласила у коме је објављен акт о подржављењу, уз конкретно навођење предмета одузимања, тужени орган је, сходно члану 43. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, оспореним закључком одбацио захтев тужиоца као неуредан.

Одредбом члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10) прописано је да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учиниће све што треба да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини. То се може саопштити подносиоцу телефоном или усмено ако се подносилац затекне код органа који саопштава да поднесак садржи недостатке. О учињеном саопштењу орган ће ставити забелешку на спису. Ставом 2. истог члана прописано је да ако подносилац отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је поднесак био од почетка уредан. Ако подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску, орган ће закључком одбацити такав поднесак. На ову последицу подносилац ће се нарочито упозорити у позиву за исправку поднеска. Против тог закључка дозвољена је посебна жалба.

По оцени овог суда, тужилац тужбом основано оспорава законитост закључка туженог органа. Тужени орган је закључком одбацио захтев тужиоца за враћање имовине као неуредан, јер нису испуњени услови из одредбе члана 42. став 7. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (“Службени гласник РС” број 72/11...142/14), с обзиром да уз захтев није приложена исправа о подржављењу имовине, али по схватању Управног суда, одбацивање захтева као неуредног не може наступити уколико подносилац захтева претходно није позван да захтев допуни на одређени начин и у одређеном року, уз упозорење да ће, у противном, његов захтев бити одбачен, сагласно

члану 58. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10). Право на приступ суду подразумева и то да надлежни управни орган омогући лицу о чијем праву расправља да изнесе све чињенице и доказе на којима заснива захтев, при чему орган не сме дозволити да незнање и неукост тог лица буде на штету права које му законом припада. По оцени Управног суда, управни органи су дужни да поступају по Закону о општем управном поступку када у управним стварима решавају о правима или обавезама неког лица, при чему се странкама мора омогућити да што лакше заштите и остваре своја права и правне интересе тако што ће орган позвати подносиоце захтева да отклоне недостатке који спречавају поступање по захтеву и одредити им рок да то учине уз упозорење да ће захтев бити одбачен, ако благовремено не поступи по налогу туженог органа. Како тужени орган није позвао тужиоца да отклони недостатке који спречавају поступање по његовом захтеву и одредио му рок да то учини, уз упозорење да ће захтев бити одбачен, ако благовремено не поступи по његовом налогу, начинио је повреду правила поступка из члана 58. став 1. и 2. наведеног закона.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити наведену повреду правила поступка, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања и имајући у виду садржину одредбе члана 58. Закона о општем управном поступку и примедбе суда, изнете у овој пресуди донети нову, на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним закључком повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што су примедбе и правна схватања суда изнети у овој пресуди обавезујућа за тужени орган у смислу члана 69. наведеног закона.

Иако је тужба уважена, суд је применом одредби чл. 66, чл.67 и чл. 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) и сходном применом одредбе чл. 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, јер тужилац није определио врсту и износ трошкова за који тражи накнаду, а што је био дужан према одредби чл. 163. став 2. Закона о парничном поступку и одлучио као у ставу 2. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУД
Дана 19.11.2018. године, III-2 У. 14294/16

Записничар
Весна Слијепчевић, с.р.

Председник већа - судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић